

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.445 van 9 januari 2002
in de zaak A. 103.773/XIV-3699.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9050 Gent,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 23 april 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 20 maart 2001 tot weigering van regularisatie;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 15 mei 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS, verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, is op 25 oktober 1998 België binnengekomen en heeft zich vluchteling verklaard op 26 oktober 1998.

Deze asielpcedure wordt afgesloten met een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 1998 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 november 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.2. Op 27 januari 2000 heeft verzoekster een regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, meer in het bijzonder op basis van artikel 2, 3° en 2, 4°.

1.3. De tweede kamer van de Commissie voor regularisatie heeft op 2 februari 2001 een negatief advies verleend betreffende de aanvraag van verzoekster. Dit advies is als volgt gemotiveerd :

“Gelet op artikel 9 van de wet van 22 december 1999, dat bepaalt welke stukken het dossier dient te bevatten:

1. De aanvraag werd tijdig ingediend;

2. De identiteit en de nationaliteit van aanvraagster kunnen worden vastgesteld aan de hand van de kopie van een XXX paspoort nr. XXX.

Het dossier Vreemdelingenzaken nr. 4.780.196 ligt voor. De asielaanvraag van aanvraagster werd afgewezen en er is geen beroep bij de Raad van State hangend.

3. De aanvraagster vermeldt haar naam, voornaam, geboorteplaats en geboortedatum, nationaliteit, burgerlijke staat (gehuwd). Zij vermeldt niet de naam van haar echtgenoot of van haar kind(eren) of de samenstelling van het gezin.

In het zgn. 'sociaal verslag' van de Stad G., niet in de aanvraag, wordt vermeld dat zij samenwoont met haar zoon, schoondochter en kleinkind, 'die naar hier is gekomen om haar te helpen', maar deze blijken toch een asielaanvraag als politiek vluchteling te hebben ingediend.

4. Betreffende de vereiste gekend te zijn door een bestuur, openbare dienst of een instelling zoals een school of een ziekenhuis uit de stukken blijkt dat de aanvrager inderdaad gekend is door de DVZ, het OCMW D.P., stad en politie G., Az S.L. (stuk: 1,2,5,7,8).

5. Artikel 2, 3° : medische redenen

De geneesheer aangeduid om de Commissie bij te staan adviseert dat aanvrager niet ernstig ziek is, dwz dat zij niet aan een aandoening lijdt die zonder behandeling de dood van de persoon tot gevolg heeft, haar levensverwachting inkort, of een ernstige handicap veroorzaakt en waarvan de behandeling veelvuldige zorgen en controles vereist en/of een zware therapie.

Er wordt ter zitting een nieuw medisch document aangebracht. Met de instemming van betrokkene neemt de voorzitter ter zitting ook kennis van de vroeger ingediende medische documenten. Hoewel wellicht verdere zorgen noodzakelijk blijven beantwoordt de toestand van aanvrager niet aan voormeld criterium en wordt de vaststelling van de dokter van de Commissie niet weerlegd.

Van de gebeurtenissen die aanleiding gegeven hebben tot haar medische problemen wordt overigens geen enkel(e) bewijs aangebracht (aangifte bij de politie, strafonderzoek, ...) en ook in het dossier DVZ komt hierover niets voor.

6. Artikel 2, 4° : duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen

6. 1. Wat de voorwaarde van een langdurig verblijf betreft, van meer dan 6 jaar.

Een eerste aanwijzing of melding van aanwezigheid slaat op het jaar 1998; ook voor 1999 bestaan aanwijzingen of meldingen aanwezigheid.

Het bewijs berust onder andere op kopies van huurcontracten, die evenwel slechts gedeeltelijk worden voorgelegd, en dus geen bewijswaarde hebben. Anderzijds berust het bewijs onder andere op attesten DVZ, stad G., OCMW D.P..

De aangehaalde periode van verblijf is te kort om te voldoen aan de voorwaarden van de wet.

6.2. Aanvrager moet verder het bewijs leveren dat zij duurzame sociale bindingen heeft ontwikkeld in België, en dat zij humanitaire redenen kan laten gelden opdat haar verblijf zou worden geregulariseerd.

Men zou deze duurzame sociale bindingen en humanitaire redenen kunnen afleiden uit een aantal aanwijzingen, onder andere:

- * getuigenissen waaruit moet blijken dat de aanvrager in België verbleef en er relaties heeft ontwikkeld;
- * het bestaan van een duurzame relatie met een Belgische onderdaan of met een vreemde onderdaan die legaal in België verblijft;
- * het feit dat zij ten laste is van zijn kinderen die legaal in België verblijven;
- * de noodzaak om in België te wonen, wegens medische of familiale redenen;
- * het feit dat haar partner of kind regulier in België verblijft; -
- * hoge leeftijd die het de aanvrager bij een terugkeer naar het land van oorsprong moeilijk maken een nog een nieuw leven op te bouwen;
- * het feit dat de betrokkene een arbeidsovereenkomst heeft, of er één aangeboden heeft gekregen;
- * het feit dat de aanvrager een beroepsopleiding volgde of volgt;
- * het feit dat de aanvrager belastingen of sociale bijdragen betaalt;
- * het kennen van de taal of het feit dat de aanvrager de wil heeft deze te leren;
- * het feit dat de aanvrager in een dergelijke familiale of persoonlijke toestand verkeert, dat enkel een regularisatie van het verblijf ervoor uitkomst biedt.
- * andere aanwijzingen, dan de genoemde die uit de parlementaire voorbereidingen van de wet van 22 december 1999 blijken, en die van aard zijn om de duurzame sociale bindingen en de humanitaire redenen te bewijzen en te ondersteunen;

Van mogelijke aanwijzingen, zijn volgende aanwezig in het dossier van de aanvrager :

- * getuigenissen waaruit moet blijken dat de aanvrager in België verbleef en er relaties heeft ontwikkeld. Er zijn geen verdere aanwijzingen aanwezig.

Het verhaal van aanvrager wordt door geen enkel document of gegeven bevestigd.

De zoon en schoondochter van aanvrager kwamen eveneens naar België, volgens haar verklaring

Dit is niet voldoende om onbetwistbaar te besluiten dat er duurzame sociale bindingen zijn ontwikkeld, of dat er humanitaire redenen voorliggen opdat het verblijf van de aanvrager zou worden geregulariseerd.

6.3. Aanvrager bewijst geen wettig verblijf. Zij erkent dat zij een bevel kreeg om het grondgebied te verlaten. (Dossier DVZ).

6.4. Wat de vereiste betreft om op het grondgebied te verblijven op 1 oktober 1999, kan uit de voorgelegde stukken een dergelijk verblijf worden afgeleid, vermits hetzij het verblijf op die datum zelf wordt bewezen hetzij er stukken voorliggen waaruit een verblijf voorafgaand en volgend op die datum blijkt, zodat men kan aannemen dat de aanvrager ook op 1 oktober 1999 aanwezig was (stuk: 2,4,6,8,9,10).”.

1.4. Op 20 maart 2001 heeft de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie verworpen door zich aan te sluiten bij de overwegingen van het advies van de Commissie voor regularisatie. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel laat gelden :

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Dat de bestreden beslissing, die het advies van de Commissie voor Regularisatie dd. 2.02.2001 overneemt en volgt, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt, wanneer deze nalaat grondig te motiveren waarom de door verzoeker neergelegde medische attesten (cf. stuk 3) niet werden weerhouden als bewijs dat enerzijds verzoeker ‘ernstig ziek is’ en anderzijds dat verzoeker humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen in België heeft. Dat bovendien wordt nagelaten grondig te motiveren waarom het verblijf van verzoekers zoon, schoondochter en kleinkind in België niet als een duurzame sociale binding kan beschouwd worden.

Dat verzoeker ter staving van haar regularisatieaanvraag een aantal medische attesten neerlegde: verklaring AZ S.L. dd. 22.03.1999, brief AZ S.L. en verklaringen Dr. Croene (cf. stuk 2).

Dat de bestreden beslissing, die het advies van de Commissie voor Regularisatie dd. 2.02.2001 overneemt en volgt, nalaat grondig te motiveren waarom voormelde medische stukken niet werden weerhouden als bewijs dat verzoeker ‘ernstig ziek is’, en dat verzoeker humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen in België heeft (artikelen 2,3° en 2,4° van de wet van 22 december 1999).

Dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is en zodoende de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt.

Dat voorts verzoekers zoon, schoondochter en kleinkind in België verblijven en met verzoeker samenwonen. Dat de bestreden beslissing, die het advies van de Commissie voor Regularisatie dd. 2.02.2001 overneemt en volgt, nalaat grondig te motiveren waarom voormeld verblijf van naaste familieleden niet werd weerhouden als bewijs dat verzoeker humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen heeft (artikel 2,4° van de wet van 22 december 1999).

Dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is en zodoende de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt.”;

2.2.1. Overwegende dat uit de redengeving van het advies van de Commissie voor regularisatie genoegzaam blijkt waarom de medische attesten niet in aanmerking worden genomen; dat wordt gesteld dat "hoewel wellicht verdere zorgen noodzakelijk blijven beantwoordt de toestand van aanvrager niet aan voormeld criterium en wordt de vaststelling van de dokter van de Commissie niet weerlegd";

2.2.2. Overwegende dat de Commissie voor regularisatie op afdoende wijze motiveert waarom niet kan aanvaard worden dat verzoekster duurzame sociale bindingen heeft ontwikkeld en humanitaire redenen kan laten gelden; dat zij haar oordeel dienaangaande steunt, enerzijds, op het feit dat er enkel getuigenissen in het dossier aanwezig zijn dat zij in België verbleef en er relaties heeft ontwikkeld en dat haar verhaal met geen enkel document of gegeven wordt bevestigd en, anderzijds, dat het gegeven dat haar zoon en schoondochter eveneens naar België kwamen niet voldoende is om onbetwistbaar te besluiten dat er duurzame sociale bindingen zijn ontwikkeld of dat er humanitaire redenen voorliggen opdat haar verblijf zou kunnen worden geregulariseerd; dat de Commissie voor regularisatie en derhalve ook de Minister van Binnenlandse Zaken haar appreciatiebevoegdheid niet te buiten gaat wanneer zij de komst van haar zoon en schoondochter naar België niet voldoende acht om onbetwistbaar vast te stellen dat er duurzame bindingen zijn ontwikkeld; dat het enig middel moet worden verworpen;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen januari tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.